

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Åklagaren

Žalovaný: Hans Åkerberg Fransson

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Haparanda tingsrätt — Výklad článku 6 ZEÚ a článku 50 Charty základných práv Európskej únie — Vnútroštátna judikatúra vyžadujúca jednoznačnú oporu v Európskom dohovore o ľudských právach alebo v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva na neuplatnenie vnútroštátnych predpisov, ktoré môžu byť v rozpore so zásadou *ne bis in idem* — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej môže byť to isté konanie porušujúce daňové predpisy sankcionované jednak v správnej rovine daňovým doplatkom a jednak v trestnoprávnej rovine trestom odňatia slobody — Zlučiteľnosť vnútroštátneho systému stanovujúceho dve oddelené konania na sankcionovanie toho istého porušujúceho konania so zásadou *ne bis in idem*

Výrok rozsudku

1. Zásada *ne bis in idem* uvedená v článku 50 Charty základných práv Európskej únie nebráni tomu, aby členský štát za to isté konanie spočívajúce v nesplnení povinnosti podať priznanie k dani z pridanej hodnoty uložil daňovú a následne trestnú sankciu, pokiaľ prvá sankcia nemá trestnú povahu, čo musí overiť vnútroštátny súd.
2. Právo Únie neupravuje vzťahy medzi Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaným v Ríme 4. novembra 1950 a právnymi poriadkami členských štátov a ani nestanovuje dôsledky, ktoré musí vnútroštátny súd vyvodiť v prípade rozporu medzi právami zaručenými týmto dohovorom a vnútroštátnou právnou normou.

Právo Únie bráni súdnej praxi, ktorá povinnosť vnútroštátneho súdu upustiť od akéhokoľvek ustanovenia odporujúceho základnému právu zaručenému Chartou základných práv Európskej únie podmieňuje tým, že uvedený rozpor jednoznačne vyplýva z textu tejto Charty alebo z príslušnej judikatúry, lebo vnútroštátny súd zbavuje možnosti, a to prípadne v spolupráci so Súdnym dvorom, celkovo posúdiť zlučiteľnosť uvedeného ustanovenia s Chartou.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 5.3.2011.

Rozsudok Súdného dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Air France/Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Vec C-11/11) (¹)

[Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Letecká doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Články 6 a 7 — Priamo prípojný let — Konštatovanie meškania pri prilete do konečného cieľového miesta — Dĺžka meškania tri hodiny alebo viac — Právo cestujúcich na náhradu]

(2013/C 114/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Air France

Žalovaní: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad článkov 6 a 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10) — Medzikontinentálny let zložený z viacerých čiastočných úsekov — Situácia, kedy let prileť do konečného cieľového miesta s meškáním desať hodín, hoci meškание odletu sa nachádza v limitoch stanovených článkom 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 261/2004 — Prípadné právo na náhradu

Výrok rozsudku

Článok 7 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, sa má vykladať v zmysle, že na základe tohto článku má cestujúci priamo prípojného letu, ktorého let mal pri odlete kratšie meškание, ako sú limity stanovené v článku 6 uvedeného nariadenia, ale ktorý do svojho konečného cieľového miesta prileť s meškáním tri hodiny alebo viac voči plánovanému času priletu, právo na náhradu, keďže táto náhrada nie je viazaná na existenciu meškania pri odlete, a teda na dodržanie podmienok stanovených v uvedenom článku 6.

(¹) Ú. v. EÚ C 95, 26.3.2011.